

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Nagy- s Uzerna-utca sarkán
Papp F. utorraktára fölött, I. em.
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
9-11 óra között,
Bolyai, Hester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután alálható
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművelődési de küldendők
Kézíráto vissza nem datnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10-
helye 50 kr.) Nagyobó és többszöri hird-
téseknek kedvezmény.
Minden egye hirdetés helyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizet

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi s zernesti, dícső-szentmártoni, erzsébetvárosi hosszúaszói, kőhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári s szék-
ágothaikir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein s Vogler Jaulus), Dukes s Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube
s társa, Haasenstein és Vogler Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetésirodájában.

73-ik szám.

Brassó, Szombat, június 30-án.

X. évfolyam 1888.

Felhívás előfizetésre.

Négy év óta küzd a „Brassó” a legszen-
tebb célért: magyarságunk tömörítése-, az állam-
eszmé terjesztése- s a nemzetiségek közötti béke
helyreállításáért.

Brassóban, ezen maroknyi, önerejére utalt
magyarság között a fokozott igényeknek meg-
felelő magyar lapot kiadni, nagy áldozat.

Ez áldozat hathatós támogatást igényel.
Művelt magyar közönségünk van erre hivatva
s első sorban a határszéli megyék magyarsága,
melynek érdekei azonosak e lap érdekeivel.

A „Brassó” hazánk több jeles publicis-
tája szellemi támogatásával dicsekedhetik; irány-
ezikkeit is nagyobbára ezek írják.

Román és szász lapszemléink specialitá-
sok hírlapirodalmunkban.

Széles körű összeköttetéseink folytán azon
kellemes helyzetben vagyunk, hogy gyorsan
tudósítunk mindenről. Táviratainkból ugyanakkor
értesül a közönség Erdélyben hazánk s a külföld
eseményeiről, mint a fővárosi közönség a saját
lapjaiból, rendesen tehát két nappal előbb,
mint az ideérkező budapesti lapokból.

Tárczánk jeles írók termékeiből áll. Szí-
vesen nyújtunk tért a vidéki érdekeknek, sőt
Fogarasi, Kis- és Nagy-Küküllő és Szében me-
gyéknek külön rovatai is vannak.

Szóval lapunk azon van, hogy a közön-
ség igényeit minden tekintetben kielégítse.

Az olvasónak jó lapot igyekszünk nyuj-
tani, s e mellett valóságos hazafias missziót
teljesítő vállalatot támogat.

A jövő hó elsejével negyedik évfolyamunk
második felébe lépünk. A bizonytalan poli-
tikai helyzet, nemkülönben az itt tartandó na-
gyobb ünnepélyességek különös érdeket fognak
a jövő évnegyedben lapunknak kölcsönözni.

Mi nem riadunk vissza áldozattól, csak
kérjük ennek fejében a szíves támogatást. A
kik eddig is támogattak, fogadják érte köszö-
netünket; de kérjük jövőre is szíves támoga-
sukat s lapunk szíves terjesztését. Vajha min-
den t. előfizetőnk csak egy-egy új előfizetőt
szerezne!

Ismételten kérjük a n. é. közönség jóin-
dulatu támogatását.

A „BRASSÓ” szerkesztősége
és kiadóhivatala.

Mit beszélnek a számok?

Soha minden tüzet Magyarországon s kü-
lönösen az erdélyi részekben így nem pangott,
mint most. Voltak a kereskedelemnek és ipar-
nak gyenge, rossz évei, de ilyen, mint az ideai,
még nem volt soha. A legrosszabb, a mi ed-
dig volt, sem közelíti meg a mostani fűzetme-
netet. Múskor, ha volt is pangás, csak pilla-
natnyi, avagy részleges volt. Az egyik vagy
másik iparágnak mégis volt forgalma. Most
azonban egyenlően pang mind, egyik úgy,
mint a másik s ez — úgy látszik — állandó
jellegűt ölt.

Mi az oka ennek? Talán az általános
európai helyzet?

Tagadhatatlan, hogy közgazdasági tekin-
tetben beteg az egész kontinens. A védvamos
rendszer megtermette gyümölcseit. Az államok
körülzárolják magukat, hogy védelmet nyujt-
sanak önmaguknak. S e védelem, mely jóté-
kony az egyik oldalon, káros és veszélyes a
másikon s elvégre előbb utóbb mégis kényte-
len lesz helyet adni a szabad kereskede-
lemnek.

Csak hogy hosszú idő van még addig!

Eltekintve azonban az általános európai
helyzettől, melynél a mienk még sokkal rossz-
szabb, — mert mi még nem is mérhetünk ha-
sonló mértékkel, mi még védvamos politikát
sem követhetünk — más okai vannak a mi
általános gazdasági pangásunknak.

Főoka első sorban a nagy közönség, a
fogyasztók.

Közönségünk még mindig nem fogta fel
a nemzetgazdaság azon alapfeltételét, hogy
minden állam csak akkor fejlődhetik anyagi-
lag is, ha a fogyasztás első sorban a belter-
melésre szorul. A kivitelnek csak másodrendű
szerep jut, mert a fődolog, hogy a mit itthon
termel az ipar, az itthon is fogyasztassék el.

Nálunk nem úgy van. A mi iparunk van,
az nagyobbára a kivitel számára termel; a mi
fogyasztásunk van, az nagyobbára a külföld-
ről fedeztetik. Innen van, hogy pl. az 1887.
év második felében hazánkba nem kevesebb,
mint 234.799,005 frt értékű áru hozatott be,
holott ezzel szemben kivitelünk 223.159,513
frt, mit átszámítva egy egész évre, behozata-
lunk a külföldről tesz egy évben 469.598,010

frtot, kivitelünk pedig 446.319,026 frt, vagyis
egy év alatt 25.278,784 frt adót fizetünk a
külföldnek.

A helyes mérték azonban nem a behozat-
tal és kivitel közt fenmaradó egyenleg, hanem
a behozatal teljes összege. Igaz ugyan, hogy
ebben gyarmatárunk s más oly cikkek is sze-
repelnek, melyeket feltétlenül importálnunk
kell; de ép oly igaz, hogy ezen számban van
évenként: fa és szén 5.371,206 frttal; fara-
gászati munkák 543,484 frttal; pamutárunk
62.211,790 frttal; len- s kenderárunk 26.741,307
frttal; gyapjuárunk 57.401,660 frttal; ruháza-
tok 24.955,600 frttal; kefekötő- s szitakötő-
árunk 943.280 frttal; papiros 6.325,756 frttal;
bőr- és szőcsárunk 39.545,340 frttal; üvegárunk
2.675,350 frttal; agyagárunk 2.885,036 frttal;
vasárunk 15.341,538 frttal, és végül gyertya
és szappan 1.965,686 frttal, azaz más szavak-
kal kifejezve: oly cikkekért, melyek hazánkban is
termeltetnek s nagy sikerrel volnának termelhetők,
egy évben 276.907.033 frtot küldünk ki külföldre,
a helyett, hogy ezt a belföldön fogyasztva,
ezzel egyrészt iparunkat emelnők és létét biz-
tosítanók, másrészt nagyban járulnánk hozzá
nemzetünk vagyoni gyarapodásához s viszont
az állam pénzügyi helyzetét is előmozdítanók,
mert leszámítva a nyersanyagra 106 milliót,
170 millió forint évi üzleti forgalom 10%-a
az államot illetné jövedelmi adó fejében és így
ennyivel segítenők az államot is, nem is szá-
mítva azon nagy borderőt, melylyel ez nem-
zetgazdasági tekintetben is bír.

A míg ez a kóros állapot nálunk tartani
fog; a míg mi adófizetői leszünk még oly ál-
lamoknak is, mint Románia s Szerbia, melyek
egy évben 15.341,768 frttal többet hoznak be
nyerstermékek alakjában hozzánk, mint mi
más alakban kivihetünk oda: addig a mi közgaz-
dasági helyzetünk javulni nem fog; addig mi
nyomorogni fogunk, kereskedők egymásután
elbukni, iparosok egymásután kivándorolni.

A közönség az iparos-osztályt okozza, hogy
ez nem képes kielégíteni igényeit. Elfogadjuk
ezt is. De ki az oka ennek? Ismét a közön-
ség. Az iparos nem fektethet be nagy tőkét
üzletébe csak azért, mert néha-néha kerestetik
nála is egy-egy darab finomabb áru. Ámde
ha tudná, hogy a fogyasztó közönség első sor-
ban a hazai ipart veszi igénybe, bizony szí-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy levél.

— Novellette. —
(Folytatás.)

Waleskának nem volt más célja, mint a bárót
egészen magához varázsolni, míg elveszi őt s így uri
társaságba juthatna. S talán eléri is vala e célját,
hahogy a báró nem jut oly anyagi zavarokba, melyek
nagy katasztróphával fenyegették.

Két alternatíva állott előtte: vagy lemond a szép
lengyel nőről s katona marad, egészen fizetésére szo-
rulva, vagy házasság útján pénzre szert tenni, hogy
folytathassa viszonyát a szép lengyel nővel.

Néha-néha, ha komolyan gondolkodott a dolog
fölött, nem tudta összeegyeztetni a becsület fogalmá-
val az utóbbit; ámde ez csak ritkán jutott eszébe.
Azzal vigasztalta magát, hogy a magasabb körök há-
zasságai mind érdekházasságok, melyeket vagy a va-
gyon, vagy az összeköttetés érdeke szül s csak kellő
tapintat kell hozzá, hogy a férj is; a nő is egész bé-
keben s csendben haladjon a maga utain, a nélkül,
hogy egymást zavarnák.

Igy lett — egy ismerőse által — figyelmessé
Zimmermann konzul leányára, kinek kezével szép né-
hány millió is járna. A könnyűvérű tisztecske csak-
hamar talált alkalmat, megismerkedni a család s le-

ánnyal s miután maga is meggyőződött, hogy itt csak-
ugyan tekintélyes örökség vár reá, kezdte a leánynak
a szépet tenni. Nemsokára annyira ment a dolog, hogy
jegyesek lettek. Persze a báró sem fukarkodott a sze-
relmi vallomásokkal, örök hűségi esküvel, — habár
gyakran nehezére esett is. De meg kellett lenni, ez
is egyik eszköz a cél eléréséhez. Már pedig ő a sze-
gény leányt is csak eszköznek tekintette. Hisz nem a
leány kellett neki, hanem a pénze, melyet — az atyá-
val történt megállapodás szerint — az esküvő után
volt kapandó.

Mi sem természetesebb, minthogy a szép lengyel
nő magán kívül volt e hir hallatára. Hiába igyekezett
a báró, megértetni vele, hogy a házasság csak eszköz
az eddigi viszony s élet folytatására. Csak hogy a ka-
landornő másképen gondolkozott. Mit neki az ő sze-
relme? Neki nem az kellett, hanem keze s neve, hogy
helyet nyerjen a társadalomban.

Ennélfogva a báró ismételten levelekkel akarta
megnyugtanni, melyekben szenvedélye annyira ragad-
tatta, hogy mátkáját megvető kifejezésekkel illette s
őt „lakatos-leány”-nak nevezte.

Biztosította e nőt, kit mindenek felett szeretett,
hogy e házasságot csak érte köti. De a lengyel nőt
mindez nem elégítette ki. Végre dühös lett, mint egy
fenevad, és egy heves jelenet alkalmával követelte tőle
e viszony felbontását, mit a báró tenni vonakodván,

elváltak egymástól. Azóta nem találkoztak ismét e le-
velig, ez aljas nő véres bosszujáig.

A lelkiismeret vádolta. Furdalta, maró kinok
dulták, mert ő gyilkos, nevének gyilkosa.

Benseje forrongott s a férfi, a ki még egy órá-
val ezelőtt érzéktelen volt, mint a kő s csak sértett
hűségáért s terve megdölteért tombolt, most tönkre
volt téve, le volt sujtva. Az önvád sujtotta, a lelkiis-
meret, mint kéréhetetlen bíró lépett fel ellene. Agyá-
ban ezer meg ezer gondolat kergeté egymást s mint-
egy öntudatlanul kel fel helyéről, támo lyog az ajtóig,
le a lépcsőkön a konzul dolgozó-szobájába. Csak egy
mentő gondolata volt: ugyanazzal a fegyverrel s ugyan-
azon helyen véget vetni életének, melylyel és a hol
általa megcsalt neje elvérzett. Érezte, hogy valami tit-
kos varázs vonzza őt ama helyre, hol látta még a gyil-
kos revolvért is. A lépcsőkön egy lélekkel sem talál-
kozik s midőn mintegy tántorogva lépett a végzetes
szobába, arca halotthalvány, teste egész megtört volt

Keze a gyilkos fegyver után nyúlt, de remegve
aláhullt. A mellékszobából halk nyögések hangzanak
ide, — az elárult s megcsalt szerencsétlen nő első
életjelei.

A lelkiileg megtört férfi szívében hirtelen más
érzés ébredt fel: a részvét, a szánalom s a végtelen
fájdalom érzete, mely azt sugálja neki, hogy más meg-
bánás is van még, mint az öngyilkosság. Lelke, szíve

vetne be áldozatok árán is tőkét, hogy teljesen a kor színvonalára emelje. A közönségtől függ tehát minden. Szívesen meg a közönség a tanulságokat, melyek ebből folynak. Maga hasznára fog cselekedni.

Belföld.

Brassó, jun. 29. (A delegációk.) A magyar delegáció f. hó 27-én nagy fontosságu és érdekes ülést tartott, melynek legfontosabb tárgya a 43 3 millió rendkívüli hitel megszavazása volt, melyről mult számunk táviratai már megemlékeztek.

Az ülés elején II. Vilmos német császár köszönete közöltetett a delegáció részvénytárgyalatáért s a hetes albizottság tagjait megválasztották.

A hadügyminisztérium jövő évi rendes és rendkívüli költségvetését Rakovszky István előadó ajánlotta elfogadásra.

A vitában részt vettek Beöthy Akos, Pulszky Ágost és Apponyi Albert gróf, valamint Tisza Kálmán miniszterelnök, ki Beöthy megjegyzésével szemben a delegációk ülésszakának idejére nézve tett nyilatkozatot s a volt hadügyminisztert védte Beöthy támadásával szemben.

A 43 3 milliós hitel tárgyalásánál Rakovszky István előadó után Apponyi Albert gróf szólott s igen mérsékelt hangon tartott s politikailag is nagy figyelmet s elismerést érdemlő beszédével alkalmat adott arra, hogy Tisza miniszterelnök érdekes nyilatkozatot tehessen, kijelentvén, hogy II. Vilmos német császárnak trónralépte óta tett minden nyilatkozata csak meg erősítette és pövelte a magyar közvéleményben a német szövetség iránti ragaszkodást és bizalmat. E két felszólalást a delegáció nagy helyesléssel és tetszés-nyilatkozatokkal kísérte.

Az okkupált területek csapatainak költségvetéseit Rakovszky, Gaál Jenő és Kállay Béni közös pénzügyminiszter felszólalásai után fogadta el a delegáció.

Külpolitikai szemle.

Brassó, június 29.

Poroszország királya, II. Vilmos f. 27-én remek trónbeszéddel nyitotta meg a porosz országgyűlést. Az országgyűlés tagjai egynegyed tizenkettőtől kezdve igen nagy számban gyülekeztek a fehér teremben, mely gyászdiszítványokkal volt ellátva. A régi porosz menyeczet alatt állott a tömör ezüsthöz készült porosz trónszék. A tróntól jobbra az urakháza tagjai, balra a képviselőház tagjai, a trón előtt, középen, a két ház elnökei állottak. Déli 12 órakor megjelentek az államminisztérium tagjai Bismarck herczeggel együtt. Bismarck herczeg meghajtással üdvözölte az országgyűlést s aztán elhagyta a termet, hogy jelentést tegyen a császárnak. A császár bevonulása a programmszerű rendben történt. Az arkádok alól kilépve, a császár meghajlott az országgyűlés tagjai előtt s midőn a trón lépcsőjéhez ért, hasonló löhajtással üdvözölte az egybegyűlteket. Erre az arakháza elnökének kezdeményezésére az országgyűlés zajos „hoch” kiáltásokkal üdvözlé az uralkodót. A császár, Lipót, Henrik és Albrecht herczegek, valamint a fekete sas-rend többi lovagjai által kísérve, piros-bársony köpenyben jelent meg. A császárné Henrik és Frigyes Károly herczegek nejeivel, valamint a meiningeni örökös her-

azt sugallja neki, hogy addig nem szabad meghallnia, mig kísérletet nem tesz arra, hogy a ketségbeesésbe hajtott nőtől csak egyetlen engesztelő szót, vagy csak egyetlen megbocsátó tekintetet nem nyer.

Egész öntudatlanul nyomja meg az ajtó kilincset s betáncorog a szobába, melyben a szerencsétlen neje halálküzdelmet folytat. A fájdalomtól legyőzve, az öreg konzul elaludt székében. Az orvos visszavonult a mellékszobába, hogy egy székbe ülve, néhány perczig nyugodjék, de azért rögtön jelen lehessen, ha szükség volna rá.

A báró — fájdalmától megtörtén — térdre rogy neje ágya elé s megragadja kezét. Ehalmozza csókokkal s megnevdesíti könnyeivel. Majd erős zokogás vesz erőt a férfun, ki az elbizakodottság legmagasabb fokáról az önmegvetés örvényébe hullott alá.

A beteg ajkai egy nevet rebegnek.

A báró felemelkedik s eszméletlen nej ajkai elé tartja fülét. Összerezzen.

— Béla, — oh Béla! Meghalok érted! Meg akarok halni érted! — rebegte az eszméletlen nő.

A báró nem tartóztathatja vissza magát, megcsókolja neje ajkait. Forró könnyei a nő arcára hullottak. A beteg lázrohamában felemelkedik ágyában s ijesztő, üveges tekintetét rá mereszti.

(Folytatása következik.)

czegnével a tróntól jobbra levő páholyban foglalt helyet. A császár fedett fővel olvasta fel a trónbeszédet s az esküt emelt hangon mondta el. A trónbeszéd azon passusait, melyekben a különböző törvényhozó hatalmak jogairól és a különböző vallásoknak nyújtandó oltalomról van említés téve, nagy helyesléssel fogadták, valamint a végpassust is, melyben a császár sajátja fordulatnál Nagy Frigyes császár azon szavait, hogy „a király az állam első szolgája,” saját jelszava gyanánt proclamálja.

A császár f. hó 28-án d. e. 3/4 12 órakor fogadta a birodalmi gyűlés elnökét, — ki áthozta a birodalmi gyűlés feliratát. A császár köszönetet mondott az egyhangulag elfogadott feliratáért és fölkérte az elnököt, hogy köszönetét a birodalmi gyűlésnek is fejezze ki. A császár ezután fölemlítette a birodalmi gyűlésnek a védtörvényre vonatkozólag február 6-án hozott határozatát és ecsetelte azt a benyomást, — melyet e határozat nagyatyjára és őrá is gyakorolt. Én — ugymond — jelen voltam az ülésen és vittem az első hirt nagyatyámnak, ki erre átielt és megcsókolt. E nap feledhetlen marad reám nézve. A birodalmi gyűlés tagjai bizonyára örülni fognak, ha megtudják, mennyire örvendett nagyatyám a védtörvény elfogadásának. Az nap nem beszélt másról, csak erről. A császár megbízta az elnököt, hogy ezt a birodalmi gyűlés minél több tagjával közölje, s aztán ismételve kifejezte köszönetét az egyhangulag elfogadott feliratért.

Délután 1 órakor fogadta a márványteremben a városi hatóságot. Forekenbeck főpolgármester engedélyt kért, hogy felolvashassa a feliratot, a mit megengedtek neki. A feliratért a császár köszönetet mondott, s ez alkalommal megjegyzéseket tett a városi intézmények javítására és azok kibővítésére vonatkozólag. A városi intézményeket — ugymond — mint született berlini, mindég figyelemmel kísértem s örülök, hogy Berlin elsőrendű világváros lett. A császár a küldötteket arra figyelmeztette, hogy az iskolák és kórházak mellett még a templomokra is fordítsanak gondot.

A képviselőház ülésén az elnök meleg szavakban megemlékezett az Istenben boldogult császárról és kijelenté, hogy a képviselőház tagjai teljes odaadással hódolnak utódjának. Ezután a ház elnökségét újból egyhangulag megválasztották. Az elnök azt indítványozta, hogy a képviselőház föliratilag válaszoljon a trónbeszédre, s arra kérte a ház tagjait, hogy a fölirat szerkesztésével bizzák meg az elnökséget. Az indítvány indítvány egyhangulag elfogadtatott, és hogy annak megszerkesztésével a ház őt bizza meg, ez indítvány is elfogadtatik.

Az urakházának ülésén az elnök szintén meleg szavakban emlékezett meg a boldogult császárról és kifejezte a ház hódolatát az új császár iránt. Az elnökség régebbi tagjai újból megválasztattak. A ház elhatározta, hogy részvénytárgyalatot intéz Victoria és Augusztus özvegy császárnékhoz. A fölirat szövegét az elnökségre bízta.

„Német hűséggel“.

Budapest, 1888. június 28.

Azon keneteljes, szép és erőyes szavak közül, melyeket az új német császár hatalmas birodalmának fejedelmeihez és képviselőihez intézett koronázási eskü helyett, reánk nézve legnagyobb érdekel természetesen azok bírnak, melyek Németországnak az új jogarviselő alatt a többi hatalmakhoz való viszonyáról szólnak, s ezen a világhelyzet fejlődésére oly jelentőséges nyilatkozatok között első sorban azok, melyek reánk magunkra vonatkoznak.

Nagy megnyugvás érzetével, nyíltan bevalljuk, hogy II. Vilmos császár trónbeszéde e tekintetben felülmuta várakozásunkat. Senki sem tudta, miért, de mintegy a levegőben volt valami, a mi mindenkivel elhitette, hogy a fiatal császár nem áll oly szívélyes bensőséggel a német-osztrák-magyar szövetséghez, minőt azzal szemben I. Vilmos és III. Frigyes császár éreztek. Abban nem kétkedtek, hogy a maga részéről II. Vilmos is helyesli a szövetség alapjait és céljait s elismeri azt a birodalma világhatalmi politikájának alapjait; hisz csak rövid idővel ezelőtt adott nyilvánosan, spontán nyilatkozattal, lendületes, lelkesült ékesszólással kifejezést ezen szövetség megeremeltje és őrzője iránti határtalan tiszteletének és csodálkozásának, a ki a Németbirodalom politikáját ő alatta is ép oly erőlylyel vezeti, mint vezette nagyatya és atya alatt; mégis általános az azt hitték, hogy inkább az értelem az, a mi őt hozzánk köti, mint az érzélem. Ezért képeznek az érzélem melegítői átlengett pompás mondatok, melyeket a trónbeszéd a német-osztrák magyar szövetségnek szentel, reánk nézve igen örvendetes meglepetést.

„Szövetségünk Ausztria-Magyarországgal — így

mondja II. Vilmos császár — általános ismeretes. Német hűséggel ragaszkodom hozzá, nemcsak azért, mert meg van kötve, hanem azért is, mert e védelmi szövetségben alapját látom az európai egyensulynak, mint hagyományát a német történelemnek, mely szövetségnek tartalmát ma az összes német nép közvéleménye helyesli. — Valóban egész kincse van az ép oly hő, mint erős érzélemnek ezen egyszerű, de épen egyszerűségük folytán az igazság hatalmával megragadó szavakban. Az ígért, hogy német hűséggel ragaszkodik a szövetséghez, fölér ezer esküvel; az ünnepelesen odaigért német hűségre erősebben s biztosabban lehet építeni, mint a sziklára, s midőn Vilmos császár a velünk való szövetséget a német történelem hagyományaként dicséri, akkor a német nép lelkéből beszélt, ez pedig bensőleg és igazán szit hozzánk, a mint azt Vilmos és Frigyes császárok oly kereken kimondották, oly meggyőzően kimutatták.

Hogy az új német császár első trónbeszéde, közvetlen az Ausztria-Magyarországnak szentelt testvéri szavakhoz fűzve, nagy szívélyességgel emlékszik meg a harmadik szövetségesről, Olaszországról: az csak emeli a nyilatkozat barátságos benyomását. Hogy Vilmos császár Angliát egészen mellőzi, dacára annak, hogy az a centrális hatalmak békeszövetségéhez közelebb áll, mint minden más, a szövetségbe be nem keblezett hatalom, azt monarchiánk összes politikai köreiből sajnálni való hézagnak veszik, s az az Oroszországnak szentelt szavak által oly módon töltetik ki, mely nem épen tulságosan bájlohat el minket. Nem mintha valamely józan politikus megütközhetnék azon, hogy a fiatal német császár, miután mindannak, a mi a békét szolgálja, határozottan s félre nem érthetően megadta az illő tiszteletet, engesztelőleg és csitítólag fordul azokhoz, kiknek körében a békéltenség forrása bugyog elő a földből.

Még minálunk sem hiányzanak oly személyiségek, kik III. Sándor czár iránt, mint ember iránt, rokonszenvet éreznek, az orosz néppel meg békességben élni mindegyikünk akar. De Oroszországot kiemelve, Angliát pedig teljesen mellőzve látni az új német császár programjában, — ez semmiesetre sem éríthet bennünket kellemesen. Mindamelllett minden körülmények közt megmarad a kitűnő benyomás, melyet a császári trónbeszédnek közvetlen minket illető része Ausztria-Magyarországon előidézett: a monarchia öröme és bátran bizik a német hűségben.

A földvári lázadás.

Földvár községére Scheip Péter birtokos, ottani postamester tagosítást kért. A tárgyalást a törvényes f. hó 27-ére tűzte ki.

Minthogy azonban napok óta izgatottság volt észlelhető, különösen az ottani románok közt, kiknek — mellesleg megjegyezve — alig van valami birtokuk, nemkülönben a szegénysorsú szászok közt is, Pildner Ferencz járási főszolgabíró — bár hivatalosan nem is lett értesítve a tárgyalásról — két csendőrt rendelt ki s egy félszakasz gyalog huszárt tartatott készletben a rend fenntartására.

27-én reggel megjelent a főszolgabírónál Lengeru János brassói ügyvéd, a tagosítás-ellenesek képviselője. később Lengeru bejelentetlenül gyűlést tartott az egybegyűlt csöcselékkel, románok, szászok, valamint Krizbáról s B.-Ujfaluról bejött magyarokkal, kik közt asszonyok is voltak, a földvári román iskolában. Megjegyzendő, hogy — hír szerint — Krizbán valóságos izgatás fejtetett ki, házról-házra jártak, 5 frt bírsággal fenyegetve azokat, kik nem mennek el Földvára; mert nekik a földvári határon, szintén mintegy hold földjük van.

Az értekezlet megállapodásai ismeretlenek. Anyoni azonban bizonyos, hogy egy, románok s szászokból álló küldöttséget választottak, mely kijelentse a bíróságnak, hogy nekik semmi szín alatt sem kell a tagosítás.

Időközben megérkezett a bíróság részéről Bisztray Károly eljáró bíró és Séra jegyző.

A tárgyalás a főszolgabíró hivatali helyiségében volt tartandó, hova a mintegy 600 főre felszaporodott tömeg behatolni akart. Pildner főszolgabírónak azonban sikerült a népet visszatartani.

A szabályszerű eljárást megnyitva, Bisztray bíró a ház tornáczáról hirdette ki a tömegnek a törvény megfelelő paragraphusait, felszólítva — előbb magyarul, aztán német nyelven — alakítsák meg a törvényben előirt csoportokat s küldjék ki képviselőiket. Mikor erre felkiáltások hallatszottak, hogy nem értették a mondottakat, Pildner főszolgabíró előbb németül, aztán magyarul, oláhul s szászul ismételte a bíró szavait. — Mikor végül azt a kérdést intézte a néphez: értették-e? — nagy zivaj és lármá támadt, miközben hallatszottak e felkiáltások: Nem kell nekünk communiatio! és ehhez hasonló.

A láma nőfőn-nővén, Pildner főszolgabíró lement a nép közé, csitította, magyarázta nekik a dolgot, minek aztán az lett a következménye, hogy a nép engedett s csoportonként megnevezte képviselőit. De mikor ezeknek a tárgyalási terembe kellett menniök, akkor a nép nem engedte őket, követelve, hogy Scheip Péter (a ki kérte a tagosítást) ne lehessen jelen a tárgyalásnál, hanem menjen közéjük. Tetemeszetesen bosszul akartak venni rajta. Végre Pildner tapintatos eljárásának sikerült annyira menni velök, hogy a megnevezettek felmentek a terembe.

Mialatt azonban ez történt, a tömeg hurrah! kiáltásokba tört ki s tódult az épület felé, fel akarva menni. A szegény két csendőrnek volt dolguk velök. Ekkor Pildner újból megjelent a nép között, csitítva őket, de már kirendelte a készletben volt fél eskadron gyaloghuszárt, kik a csendőrökkel együtt körülfarolták a házat, visszanyomva a népet, mely a leggyalázatosabb módon szidalmazta őket.

Ekkor dél felé közeledett már az idő s Lengeru János ügyvéd ajánlotta, hogy a tárgyalás halasztassék délutánra, a mi meg is történt.

A bizottság tagjai, nemkülönben Pildner főszolgabíró, Fischer szolgabíró s más urak, köztük a tagosítást kérelmezett Scheip Péter is, a nagy vendéglőbe indultak ebédhez, követve a katonák által. Mikor a tömeg látta Scheipot, ordítani kezdett s fenyegetni, hogy megölik s kiabálta: Apucate! (ragadjátok meg!)

A vendéglőbe érve, az már zsufolva volt nagyobbára oláh néppel. Az urak elhelyezkedtek az egyik szobában, köztük Lengeru is, s ebédelték. De a nép mind fenyegetőbb állást kezdett foglalni. A vendéglő szűk folyosóját zsufoltig megtöltötték s valahányszor a szoba ajtaja megnyílt, fenyegető öklök mutatkoztak Scheip irányában, mások meg bekiáltottak: Scheipnak ma még meg kell halnia! Ekkor Pildner főszolgabíró s Lengeru ügyvéd kimentek a nép közé, csitítandó azt. — De a néppel nem lehetett birni. Csak ordítottak: nekünk semmi bajunk az urakkal, nekünk Scheip kell, hogy öljük meg. Még a katonaság kivonulásával történt fenyegetés sem használt, a tömeg nem távozott.

Hirtelen nagy zaj hallatszott egy másik szoba felől. Pildner főszolgabíró rögtön ott termett. Bunna Sándor krizbai jegyző s Illyés András krizbai bírora rohant a nép, mint a kik ellen valaki felizgatta, azt állítván, hogy ők is kívánják a tagosítást s részök van ebben is. Csak a főszolgabíró erélyes közbelépésének köszönhető, hogy nagyobb baj nem történt s mindketten kiszabadultak a bajból.

Ez alatt elérkezett az idő s tárgyalás folytatására. Pildner főszolgabíró látva a veszélyt, melyben első sorban Scheip Péter áll, 6 gyalog huszárt s két csendőrt rendelt ki fedezetül, kik a tanácsházig kísérik. Ezeknek — kivont karddal — fedezete mellett indultak meg az urak a korcsmából. Elöl ment egy huszár kivont karddal, oldalt is 1—1, köztük Scheip Péter, azután a többiek s oldalt, s hátul a kivont kardu huszárok s szuronyos csendőrök fedezték. Csak Lengeru János ügyvéd nem ment most már velök a tárgyalás szándékolt folytatására.

Alig hogy a szobából kiléptek, a felvadult nép meg akarta ragadni Scheipot, de a katonaság visszalökte. A mint a kocsma kapuján kiléptek, az ez alatt mintegy 1500 főre felszaporodott tömeg dühöngni kezdett, hatalmas ordításokban tört ki, sőt egy nagy kö repült el közvetlen Scheip füle mellett. Ez volt az első kö. Nemsokára követte a második, melyet Scheip nyakszirtje fogott fel, ki egészen összereszent a fájdalom alatt. A dühtől elkapatva, Scheip revolvert rántott elő zsebéből, fenyegetve vele a vad tömeget, mit Fischer szolgabíró látva, gyorsan lenyomta kezét a revolverrel együtt. Lépésről-lépésre haladva, mind sürűbb lett a közép, s Scheip is, más is nem egy dobást kapott hátba s fejbe. A katonaság és csendőrség horzástzó erőt fejtett ki a nép visszanyomására, mely mindenképen kiragadni akarta Scheipot. Ez azonban fedezve a katonák által, mindinkább sietette lépteit, majd mintegy 100 lépésnyire jöve anyja háza elé, futásnak eredt s beszökött szerencsésen a házba, melynek kapuját maga után jól bereteszte.

Látva a dühöngő tömeg, hogy a kiszemelt áldozat megmenekült, a bizottságra vetette magát. Kö-kö után hullott, akár csak sürű közép s most már Pildner főszolgabíró, Fischer szolgabíró, a bizottság többi tagjai is kemény dobásokat kaptak. A katonák s csendőrök sem maradtak megkímélve. Egyszerre nagy tömeg vette körül egyrészt Pildner főszolgabíró, másrészt Bisztray eljáró bírót, kik menekülni akartak. De a nép csak rohant feléjük. A legválságosabb percben, midőn már-már életveszély fenyegette mindketőt, s vad oláh hordák már a katonaság s csendőrök mögé kerültek, ezeket is fenyegetve, a zsandárok löttek — de csak a levegőbe. De ez sem használt.

Ekkor a csendőrök a tömeg közé löttek s egy Scheip Bertalan nevű szász embert, a község legnagyobb izgatóját, ép abban a percben löttek le, mikor egy nagy követ akart dobni. A golyó homlokán hatolt be, minek folytán szörnyet halt. Egy másik, barcza-ujfalusi ember megsebesült.

E lövés a legutolsó pillanatban történt, midőn a helyzet tarthatatlanná vált s ha ez nem történik, úgy Bisztray bírót, mint Pildner főszolgabíró veszve van. Ugyanekkor kapott Séra jegyző oly hatalmas dobást fejére, hogy menten összerogyott.

Most a nép, látva a halottat, még nagyobb dühvel rontott a főszolgabíróra, mint a ki szerintök a lövést elrendelte, holott ő legalább 100 lépésnyire volt a zsandároktól s alighanem erőt is vesz rajta s leüti lábáról, hahogy Miku József földvári oláh pópá nem furakodik közelébe s azon ürügy alatt, hogy beszélni akar vele, daczára a tömeg ordításának, hogy: nu slobod! (nem szabad) stb. félre nem vezeti, miáltal Pildner megmenekült, a korcsma udvarára szaladt, átmászott a kerítésen s kerteken keresztül a táviróhivatalba sietett, jelentést teendő az esetről az alispánnak. Illyés krizbai bírót s Bunna jegyzőt is csak titokban menekülhetek a tömeg elől. A nép a holttesthez akarta őt hurezolni, bizonyára, hogy ott leüsse s csak Miku lelkész szerencsés közbejöttének köszönhető, hogy megmenekült.

A nép kereste a főszolgabíró, hogy bosszuját kitölthesse rajta, de persze nem találta. Nemsokára báró Gablenz Henrik huszárfőhadnagy hat lovas huszárt küldött a táviróhivatalba, fedezetül a főszolgabírónak, ki ezekkel most visszajött. Ekkor úgy 1½ óra lehetett. Időközben báró Gablenz főhadnagy Höl-tvényből is fél eskadron huszárt rendelt ki, a kik megérkezvén, a rend némileg ismét helyreállott. Csak a halottat nem akarták engedni eltakarítani, de végre ez is sikerült a főszolgabíró erélyes fellépésének, a nép szétszözlött, a szászok és magyarok hazafelé, az oláhok pedig a korcsmába, hol még soká dühöngtek.

Az egész zavargás alatt bámulatraméltó higgadságot fejtett ki Pildner Ferencz főszolgabíró, kinek nagy érdeme, hogy még nagyobb baj nem történt. Elismerés illeti még b. Gablenz Henrik huszárfőhadnagyt erélyes magatartásáért s szavakban ki nem mondható dicsőret azt a derék, bátor két csendőrt s a huszárokat, kik csekély számuk daczára oly sikerrel küzdöttek közel kétezer főnyi vad tömeggel. A huszártizedes jobb kezét a kövek annyira összerontották, hogy legalább három hétig szenvedhet vele.

A lázadás minden kétséget kizárólag — s. p. értelmes emberek által — előre volt készítve. Igazolja ezt először a napok óta tartott izgatott hangulat; másodszor az oláh templomban tartott értekezlet s azon körülmény, hogy a lázadás csak délután, a tárgyalás elhalasztása után tört ki, végül s leginkább az, hogy a kövek oly nagy mennyiségét előre kellett előkészíteni, mert az uton csak kis kavicsok vannak, téglák egyáltalában nem, holott a dobálások nagyobbára két ökölnyi nagyságu kövekkel és féltéglákkal történtek. Igazolja ezt a feltevést továbbá a Krizbán folytatott izgatás, a krizbai bírót s jegyzőt megámadása s még az is, hogy egyes oláhok még aznap délelőtt eljáratták szájakat, hogy itt ma nagy dolgok fognak történni.

Pildner Ferencz főszolgabíró azonnal intézkedett katonai őrzésekről, megerősítette négy legénygyel a csendőrséget is és jelentést tett az esetről a bíróságnak is egyuttal.

Éjjel 11 órakor Phleps Ferencz kir. ügyész három csendőr kíséretében már megjelent a helyszínen, felveendő a vizsgálatot. 28-án reggel 7 órakor már Arzt János törvényszéki vizsgálóbíró is kiszállott dr. Roth József törvényszéki orvossal. A vizsgálat rendjén még 28-án délelőtt 10 egyén elfogatott s több elfogatás is van kilátásban. Az elfogottak románok és szászok. E helyen konstatálandó még az is, hogy a komoly gondolkozású földvári jobb szászok, a tulajdon elem, teljesen tartózkodott a zavargástól.

A földvári zavargásnak még 27-éről 28-ára virradó éjjelen Krizbán is kezdődött utójátéka. Ugyanis a bírót s jegyzőt komoly veszélyben forogtak ott is a felizgatott nép részéről s csak mindkettő nagy tapintatának tulajdontható, hogy komolyabb bajuk nem történt.

A főszolgabíró intézkedett is már, hogy a csendőr őrzat Krizbára is kiterjesztessék.

Nyilatkozat.

A „Kronstaedter Zeitung“ című államilles izgató lap fanatikus szerkesztője, lapja június 28-iki szumában minden ok nélkül durva támadást intéz lapunk ellen, melyet „Magyarisches Judenblatt“-nak nevez.

E durva támadásra egész röviden kivá-

nunk felelni: *nem bajlódhatunk minden histerikus emberrel s így a „Kr. Ztg.“ ez idő szerinti szerkesztőjével sem, a ki jövőre akármit mondhat rólunk, még feleletre sem fogjuk méltatni.*

Brassó, 1888. június 29-én.

Szterényi József,
a „Brassó“ szerkesztője.

Helyi és vidéki hírek.

Borszéki Soma kereskedelmi miniszteri osztálytanácsos f. hó 28-án elnökolt az állami középkereskedelmi iskola érettségi vizsgálatán, ma pedig a román kereskedelmi iskolában.

Érettségi vizsgálatok. A brassói középkereskedelmi iskola csütörtökön tartotta első érettségi vizsgálatát, mely minden váraozáson felül jól sikerült. Elvezet volt, tanuja lenni e vizsgálatnak. — Az intézet igazgatósága büszke lehet e sikerre. A román kereskedelmi iskola érettségi vizsgálatai ma tartatnak.

Évzáró ünnepélyek. Középskoláink hivatalosan is befejezték már az iskola-évet. A záró ünnepélyek mindenütt nagy közönség előtt, programmszerűen folytak le; a tanuló-ifjuság tegnap, Péter és Pál napján szét is repült.

Határrendezés. A határrendező bizottság szebeni szakasza s a romániai kiküldöttek közt oly differenciák merültek fel, melyek miatt ezen szakasz kénytelen volt beszüntetni működését. Az ügy csak a külügyminiszterium útján fog elintéztetni. — A brassói szakasz tagjai tegnap reggel indultak el Bodzára, átveendő a munkálatok vezetését a háromszéki szakasztól. A bizottságok Bodzánál találkoznak. — A brassói szakasz Bodzáról a Csukás havason át a Babarunka felé jön. — Vlahucz Sándor plojesti prefekt, mint a román kormány megbízottja, csütörtökön éjjel Brassóba érkezett s tegnap reggel a mi bizottságunkkal együtt ment Bodzára.

Unitárius isteni tisztelet lesz vasárnap, július hó 1-én d. e. 10 órakor a helybeli ev. ref. templomban. Az isteni tiszteletet Vasska Béla szentkirályi lelkész fogja végezni.

Meghívás. Az E. M. K. E. közgyűlés rendező bizottságának t. tagjai, névszerint: Fellner Lajos, Harmath Lajos, Lázár Gerő, Nagy Gyula, Orbán Ferencz, Rombauer Emil s dr. Weisz Ignác urak tisztelettel kéretnek a ma este 5 órakor a kaszinóban tartandó ülésen megjelenni.

Hajtóvadászat. Vasárnap reggel a tömösi erdőben hivatalos hajtóvadászat fog tartatni medvékre. A ki részt akar venni ezen vadászatban — akár van vadászjegye, akár nincs — ma d. u. 5 óráig válthat jegyet az erdészeti hivatalban. Gyülekezés vasárnap reggel 5 órakor az „Unio“ szálloda előtt.

A szabósegédek júniálisa holnap tartatik meg az „Oroszlánhoz“ címzett vendéglő kertjében.

Szálloda-ügy. Julius 1-vel az „Európa“ szálloda gazdát cserél. Ekkor veszi azt át új birtokosa, Nagy István, a ki — mint értesülünk — ujonnan fogja azt átalakítani s még egy nagy termet is építeni.

Az „Unio“ szálloda új bérlel s új berendezéssel ismét megnyílt, valamint az ott lévő fürdő is. — Ajánljuk a lapunk mai számában lévő hirdetést a t. olvasók b. figyelmébe.

Mai hírvonatunkat a földvári zavargásról szóló tudósítás terjedelmes volta miatt kénytelenek voltunk összeresoritani.

Táviratok.

Berlin, jun. 30. (Eredeti távirat.) Vilmos császár július 10—15-ike között találkozik Sándor cárral. A találkozás helye még nincs megállapítva.

Páris, jun. 30. (Eredeti távirat.) Diplomáciai forrásból jelentik, hogy Vilmos császár pétervári látogatásának nagy jelentőséget tulajdonítanak. Kizártnak tekintetik azonban, hogy Oroszország külpolitikája az európai egyensúly kérdésében megváltozzék.

Bécs, jun. 30. (E. t.) Romába értesítés ment, hogy Vilmos császár pétervári útja a hármas szövetséget egyáltalában nem befolyásolja, hanem csak személyes barátság nyilvánulása, melylyel a császár csári rokona iránt viseltetik.

London, jun. 30. (Ered. távirat.) Hir szerint az itteni orosz követ jegyzéket adott át Salisbury-nak, melyben a bolgár kérdés megoldására új javaslatok foglaltatnak. *Oroszország hajlandó elismerni Ferdinándot törvényes fejedelemmé, ha orosz tábornok lesz bolgár hadügyminiszter.* Hírlik, hogy ez alapon Stambulom pártolja az Oroszországgal való megegyezést.

Bukarest, jun. 30. (Eredeti távirat.) Carp külügyminiszter a porosz első osztályu vörös sas-rendet nyerte.

Sofia, jun. 30. (Ered. távirat.) Ferdinand fejedelem elengedte Popow őrnagynak a reá-mért fogházbüntetést.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

Szám 5864—1888.

Árlejtési hirdetmény.

Nagy-Küküllő vármegyében az 1888. évben a vármegyei utvonalonok építendő műtárgyakat három csoportba osztva — zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek és pedig:

I. csoport.

1) Szász-Sáros—Berethalmi, 2) Medgyes—Voilai a 32. kilométerig, 3) Dános—Keresd—Jakabfalvi, 4) Hégen—Szentágothai, 5) Nagyselyk—Bürkös, 6) Medgyes—Radnóti utvonalonok 7476 frt. 26 kr. előiránnyal;

II. csoport.

7) a Segesvár—Fogarasi, 8) a Nethus—Százhalom—Nagysink, 9) a Medgyes—Voilai uton 52—69. klm.-ig, 10) a Szent-Ágotha—Ujgyházi utvonalonok 12,791 frt 54 kr. előiránnyal;

III. csoport.

11) a Nagy-Sáros—Kőhalmi, 12) Szász-Keresztur—Lemneki, 13) Homoród—Kaczi és Homoród—Mirkvásári, 14) Nagy-Sink—Nagy-Sárosi utvonalonok 6911 frt. 06 kr. előiránnyal.

Összesen 27,178 frt 86 kr. előiránnyal.

A fennirt munkálatok foganatosításának biztosítása céljából folyó évi július hó 9-én délelőtt 10 órakor a vármegyei alispáni helyiségben zárt ajánlati versenytárgyalás tartatik.

Versenyezni szándékozók felhivatnak, hogy 5% bányapénzzel ellátott bélyeges írásbeli zárt ajánlataikat akár az összes, akár csoportonként külön a fennirt időig alolirhoz beadják.

Később érkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A műszaki műveletek és részletes felvételek a helybeli kir. építészeti hivatalnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők, és épen ezért versenyezni kívánók kötelesek zárt ajánlataikban beírni, hogy a feltételekről tudomással bírnak és azoknak magukat mindenben kötelezőleg alávetik.

Segesvár, 1898. június 20. án.

Alispán helyett:

Somogyi, főjegyző.

(240) 1—3

Szám 350./1888. telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sink, kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Krauss Rezső ügyvéd által képviselt lessesi *Schneider Márton* végrehajtatónak lessesi *Kukul Nicolae és neje Anna* végrehajást szenvedők elleni 50 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében, a nagy-sink, kir. járásbíró területén lévő Lesses község határára fekvő, a lessesi 259 számú telekjegyzőkönyvben 2—51, 53—70, 72—79. rendszám alatt Kukul Nicolae és neje Kukul Anna tulajdonul felvett ingatlanokra az árverést 767 frt.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi július hó 16-ik napján délelőtti 9 órakor a Lesses község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagyis 76 frt 76 krt — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Nagy-Sink, 1888. március hó 3.

A kir. járásbíró telekkönyvi hatósága; (232) 1—1 Csernea, kir. aljárásbíró.

Legújabb nyári szöveteket

valódi gyapjuból

szétküld utárvét mellett legolcsóbban szabott árak mellett, a szolidnak s jónak általában ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik mintakártyámat nem ismerik s vevőközönségük körét rendkívül finom szövetek feldolgozása által akarják terjesztetni, szíveskedjenek egy levelező lapon bizalommal hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bérmentve kapják legújabb mintakártyámat. 14 25

Máriacelli gyomorcsöppek.

Kitűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.

Védjegy.

Fülfelhatalatlan étvágyhiány, gyomorégőség, rossz illatú lélekzet, felfúvódás, savanyú felbőffenés, köhika, gyomorhurut, gyomoréges, homok- és darakepződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, fűtődés (ha a gyomortól ered), gyomorgörcs, székszorulás, a gyomornak étellel és itallal való túlterhelése, gliszta, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr., kettős palack 60 kr.

Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerész által Kremsierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleül minden üvegnek piros, a fenti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölvé lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasítást meg kell jegyezve lenni, hogy az Kremsierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Valódi minőségben kapható: Brassóban Goos J., Hornung Gyula, Jekelius J. özevegye, Kellmen Ferencz a Fehér templomhoz címzett és Schuster L. K. gyógyszerárban; Fogarason Bildner, Hermann gyógyszer.; Földvártn Schneider Vilmos gyógyszer.; Kőhalomban Melas Ede és Wolff E. gyógyszer.; Seps-Szentgyörgyön Beteg Bálint és Barabás Ferencz gyógyszerészeknél; Tuszán földön Dobay Lajos gyógyszerárban. (83) 15—25

Az elveszett

és elgyengült

férfierő.

Tehetetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szabad. Carbon-Genitalien-Douche használata által mindenki teljesen s utókövetkezmény nélkül gyógyíthatja örökre, gyakran 3 nap alatt is, még a látszólag gyógyíthatatlan tehetetlenséget minden korban s. p. kellemes, külső, észrevehetetlen gyógymóddal. Hirneves tanárok s orvosi szaklapok nyilatkozatai, alaposan győgyítottak ezernyi köszönőlevelei melegen ajánlják minden szenvedőnek a Carbon-Douche azonnali megrendelését, mely tartós sikert biztosít. — Teljes használati utasítással s orvosi véleménynyel együtt 5 frt 80 kr. Discret postai szétküldés, feladó s tartalom fel nem ismerhető.

Cs. kir. szab. Carbon-Douche raktár:

Dr. Altmann Károly,

Bécsben, VII. Mariahilferstrasse 70. sz.

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre lehet legrovidebb idő alatt készülni el a legelegánsabb czipők, csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van férfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd. közönség minden igényeit kielégíteni.

Szíves támogatást kér

kiváló tisztelettel

Biró Gyula,
üzletvezető.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Anatherin szájvize. 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerváló szer. Meggátolja a fogak lerakódását, eltávolítja a száj szagát, felfrissíti a foghúst s elejét veszi a fogfájásnak. Ára: a nagy palacknak frt 1.40, a kisebbnek 1 frt, a legkisebbnek 50 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Anatherin fogpasztája üvegtégelyekben. Elismert szer a fogak tisztántartására, a száj felfrissítésére és konzerválására. — Ára 1 frt 22 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitűnő fogtisztító szer. — Ára 35 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek. — Ára 63 kr.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömőszőlheti ki odvas fogait. — Ára 1 frt.

Dr. J. G. Popp
udvari fogorvos

Növényszappana, a legkitűnőbb pipere- és gyógyszerzappan, mindenféle bőrkütség és foltok ellen. — Ára 30 kr.

Kaplatok: Budapest dr. Popp J. G. magyarországi fiataikában. Révay utca 8. sz., hova a levélbel megrendelések intézendők. K. Kellmen F. K. L. Hornung K., Kien V., Kugler F., Kellmen F., Kellmen F., Oberth H. G. Gyógyász., Eremius D. unokai, Kovácsmáti K. Keresztény és Fischer S.

„UNIO“ szálloda.

Az egész szálloda ujonnan lett helyreállítva, szobái ujonnan berendezve, melyeknek árai 60 kr. s 2 frt. közt váltakoznak. A t. kereskedő-utazóknak 20% kedvezmény. — A vasúthoz s a vasutól társaskocsik (omnibus) állnak a t. cz. közönség rendelkezésére.

Nagy Orpheum-terem szép színpaddal,

mely egész ujonnan helyreállított és 300 személyt képes befogadni. A t. egyletek és testületek, melyek terített asztalok mellett rendeznek multságokat, a termet díjmentesen kapják.

Lakodalmi s társasbédék

a lehető legjutányosabb árakon fogadtatnak el.

Étterem állandó s rendes.

Jó konyháról s italokról, nemkülönben pontos szolgáltról is gondoskodva, szíves látogatásra hívja fel a t. cz. közönséget

kiváló tisztelettel

FORKERT RUDOLF.

Az „Unio“ szállodában levő fürdőintézet mátol kezdve ismét megnyílt.

A fürdő egész ujonnan lett berendezve, czelement- és fadakkal, különféle douche-okkal. — Az árak mérsékeltek; Bérletnél 10% kedvezmény.

Szíves látogatást kér legmélyebb tisztelettel

(237) 1—6

FORKERT RUDOLF.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlées s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel

Knapp M.,
fényképész.

(1) 78—*

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.